

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ถือเป็นยุคของการหลอมรวมสื่อ (Media Convergence) ทั้งจากด้านการให้บริการ ด้านผู้ผลิต และด้านผู้ใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ เอื้อให้เกิดสื่อที่ผู้ใช้สื่อเป็นผู้ผลิตและสร้างสรรค์ขึ้นเองเผยแพร่ต่อสาธารณะผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ การใช้สื่อออนไลน์เพื่อเผยแพร่ข้อมูล ภาพ คลิปเสียง ต่อสาธารณะชนเป็นปรากฏการณ์ใหม่ของวิถีชีวิตสังคมไทย ซึ่งเปลี่ยนจากสภาพสังคมปิดไปเป็นสภาพการกล้าเปิดเผยแบบสังคมตะวันตกและยึดถือสื่อออนไลน์ในการดำเนินชีวิตอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ที่สำคัญเด็กและเยาวชนไทยได้ใช้สื่อออนไลน์ติดตามกระแสอย่างเอาใจจริงเอาใจมากขึ้น และใช้เวลาในการใช้สื่อออนไลน์มากกว่าในการทำกิจกรรมอื่น ๆ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและถูกหล่อหลอมทั้งในทางที่ถูกและผิดอย่างต่อเนื่องโดยรอบครัวไม่อาจดูแลได้อย่างทั่วถึงกล่าวได้ว่าสื่อสังคม (Social Media) มีอิทธิพลที่ทำให้พฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมากและเข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกวงการ ทั้งในชีวิตประจำวันและการดำเนินธุรกิจทำให้พฤติกรรม การบริโภคสื่อของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

จากผลสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในปี 2560 (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล, 2561: ออนไลน์) พบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใช้เวลาไปกับการใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงวันหยุด โดยเฉลี่ยต่อวันมากกว่าช่วงวันทำงาน/วันเรียนหนังสือเพียงเล็กน้อย โดยในวันทำงาน/วันเรียนหนังสือใช้เฉลี่ยอยู่ที่ 6 ชม.30 นาทีต่อวัน และวันหยุดใช้เฉลี่ยอยู่ที่ 6 ชม. 48 นาทีต่อวัน Gen Y มีจำนวนชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งในช่วงวันทำงาน/วันเรียนหนังสือและวันหยุดมากที่สุด เมื่อเทียบกับเจนเนอเรชันอื่น ๆ กิจกรรมการใช้งานผ่านอินเทอร์เน็ต โดยการใช้โซเชียลมีเดีย ได้แก่ Line, Facebook, Instagram, YouTube เพื่อพูดคุย, ดูหนังออนไลน์, ดูถ่ายทอดสด และคุยโทรศัพท์ เป็นกิจกรรมยอดฮิตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต รองลงมาคือการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การรับ-ส่ง อีเมลล์ และ ดูทีวี/ฟังเพลงทางออนไลน์ รวมทั้งการซื้อสินค้า/บริการทางออนไลน์ซึ่งถือได้ว่าการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในทุกปี และบุคคลทุกเพศทุกวัยสามารถเข้าถึงสื่อสังคมได้ดียิ่งขึ้นเมื่อเทียบข้อมูลดังกล่าวตามเจนเนอเรชัน พบว่า Gen Z (คือเด็กที่เกิดตั้งแต่ปี พ.ศ.2544

เป็นต้นไป) และ Gen Y (คือ คนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2524 - 2543) มีการใช้งานสื่อสังคมและชุมชนออนไลน์ มากที่สุด

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หรือ DEPA (2561,ออนไลน์) ได้เปิดเผยรายละเอียดของ The 2018 DQ Impact Study เรื่อง “พลเมืองดิจิทัลของโลก” โดยมีสาระสำคัญว่า เด็กไทยมีโอกาสเสี่ยงภัยจากออนไลน์ถึง (60 %) ขณะที่ค่าเฉลี่ยทั่วโลกอยู่ที่ (56%) เมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านพบว่าฟิลิปปินส์ (73 %) อินโดนีเซีย (71 %) เวียดนาม (68 %) และ สิงคโปร์ (54 %) จากรายงานดังกล่าว พบว่า เด็กไทยใช้เวลากับหน้าจอแท็บเล็ตหรือเน็ต 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยโลกถึง 3 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นเข้าอินเทอร์เน็ตผ่านสมาร์ทโฟน สูงสุด 73 % และ รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์โรงเรียน 48 % ภัยออนไลน์หรือปัญหาจากการใช้ชีวิตดิจิทัลของเด็กไทยที่พบมากที่สุด คือ 4 ประเภท คือ 1. Cyber bullying 49 % 2. การเข้าถึงสื่อลามกและพูดคุยเรื่องเพศกับคนแปลกหน้าในโลกออนไลน์ 19 % 3. ดิดเกม 12 % 4. ถูกล่อลวงออกไปพบคนแปลกหน้า 7 %

ด้านศูนย์ COPAT (2560,ออนไลน์) สรุปสถานการณ์เด็กไทยกับภัยออนไลน์ระหว่างเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม 2560 พบว่า ร้อยละ 98.47 เชื่อว่าอินเทอร์เน็ตให้ประโยชน์ขณะเดียวกัน ร้อยละ 95.32 ตระหนักว่ามีภัยอันตรายและความเสี่ยงหลากหลายรูปแบบบนอินเทอร์เน็ต เช่น การถูกล่อลวง ติดตามคุกคาม ล่วงละเมิดทางเพศ กลั่นแกล้ง ถูกหลอกซื้อสินค้า เอาข้อมูลส่วนตัวไปใช้ในทางมิชอบ ดิดเกม และเข้าถึงเนื้อหาผิดกฎหมายหรือเป็นอันตราย, ร้อยละ 69.92 เชื่อว่าเพื่อนมีพฤติกรรมสุ่มเสี่ยงที่จะเกิดภัยอันตรายอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวแล้ว, ร้อยละ 61.39 คิดว่าการกลั่นแกล้งรังแกหรือการละเมิดทางเพศจะไม่เกิดขึ้นกับตัวเอง, ร้อยละ 74.91 เชื่อว่า จะสามารถจัดการปัญหาได้เมื่อต้องเผชิญปัญหาภัยหรือความเสี่ยงออนไลน์, ร้อยละ 77.90 สามารถช่วยเหลือเพื่อนที่ประสบปัญหาภัยออนไลน์ได้ นอกจากนี้พบว่าเด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.48 เคยเล่นเกมออนไลน์ ซึ่งเด็กผู้ชายเสี่ยงดิดเกมมากกว่าเด็กผู้หญิงโดยเล่นเกมทุกวัน หรือเกือบทุกวันร้อยละ 50.73 ขณะที่เด็กผู้หญิง ร้อยละ 32.34 จะเล่นเกมสัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง ส่วนเด็ก ร้อยละ 46.11 เคยถูกกลั่นแกล้งรังแกทางออนไลน์ โดยเพศทางเลือกจะถูกกลั่นแกล้งมากที่สุด ร้อยละ 59.44 เด็ก ร้อยละ 33.44 ขอมรับว่าเคยกลั่นแกล้งคนอื่น ร้อยละ 68.07 เคยพบเห็นสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ โดยร้อยละ 21.33 ตอบว่าเคยเห็นสื่อลามกอนาจารเด็ก ได้แก่ ภาพหรือวิดีโอเด็กในท่าทางชั่วร้ายรุนแรงเพศ การร่วมเพศระหว่างเด็กกับเด็กหรือเด็กกับผู้ใหญ่ นอกจากนี้เด็ก ร้อยละ 15.97 เคยนัดพบกับเพื่อนออนไลน์ ซึ่งส่วนใหญ่สื่อสังคมออนไลน์ เช่น บริการรับส่งข้อความอย่าง Facebook หรือ Line เป็นช่องทางที่เด็กใช้ในการติดต่อพูดคุยนัดพบหรือเข้าถึงสื่อไม่เหมาะสมจากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าภัยจากสื่อสังคมมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชน

และเนื่องจากมีสถิติการใช้งานสูงอย่างต่อเนื่อง จึงนำไปสู่การถูกล่อลวงผ่านสื่อสังคมดังกล่าว และส่งผลกระทบต่อในด้านลบแก่เด็กและเยาวชนได้

ดังนั้น การใช้สื่อสังคมอย่างเกินขอบเขตจึงนำไปสู่ปัญหาในกลุ่มวัยรุ่น โดยเริ่มจากความรุนแรงในสังคม การหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์ในครอบครัว และสนใจบุคคลในโลกออนไลน์มากกว่า หรือการถูกล่อลวงทางเพศ และถูกหลอกลวงจากคนแปลกหน้าที่รู้จักกันผ่าน Social media ซึ่งเป็นภัยคุกคามทางออนไลน์ในปัจจุบัน

เยาวชนหรือวัยรุ่น เป็นวัยที่เชื่อมระหว่างการเป็นเด็กกับการเป็นผู้ใหญ่ช่วงอายุระหว่าง 13 - 21 ปี ถือเป็นวัยที่ต้องปรับพฤติกรรมแบบเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่สังคมนั้นยอมรับ (พรพิมล เจียมนาครินทร์ ,2539) ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากจึงเป็นเหตุให้วัยรุ่นเปราะบางจากสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่มากระตุ้นโดยเฉพาะเรื่องเพศที่วัยรุ่นเกิดความต้องการและสนใจตามพัฒนาการ ดังบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ เด็กวัยรุ่นจะมีความสนใจในเรื่องเพื่อนต่างเพศ เมื่อวัยรุ่นซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางสรีระอย่างรวดเร็ว จึงมีผลทำให้เด็กวัยรุ่นแสดงพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สนใจเพศตรงข้าม ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ต้องการความอิสระจากบิดามารดา ซึ่งในวัยนี้เด็กวัยรุ่นจะเลิกติดตามบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แต่จะยึดติดเพื่อนเป็นหลัก ซึ่งมักมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน (สุชา จันทน์เอม, 2541)

นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีพฤติกรรมในการแสวงหาข้อมูลต่าง ๆ ในสิ่งที่ต้องการได้อย่างง่ายดายส่งผลต่อทัศนคติและค่านิยมของวัยรุ่นเพราะเด็กวัยรุ่นที่ได้รับรู้เรื่องราวทางเพศอาจมีโอกาที่จะเลียนแบบพฤติกรรมในสิ่งที่รับรู้มาได้อย่างไม่รู้ตัว (จริญญา นิลแพทย์, 2541)

วัยรุ่นเป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กเป็นผู้ใหญ่โดยจะเริ่มตั้งแต่มีการเจริญเติบโตของร่างกายอย่างรวดเร็วในวัยแตกเนื้อหนุ่มแตกเนื้อสาวซึ่งเกิดจากการกระตุ้นของฮอร์โมนเพศ แรงผลักดันทางเพศที่ถูกกระตุ้นจะรุนแรงจนยากจะเก็บกดไว้ได้จึงหันเข้าหาคนที่ตนรักในครอบครัวแต่จะถูกขวางด้วยความถูกต้องและการยอมรับจากสังคม ความกลัวและความรู้สึกผิดต่อความรู้สึกทางเพศที่มีต่อบิดาหรือมารดาที่เป็นเพศตรงข้ามจึงหันออกไปสู่บุคคลภายนอกครอบครัว โดยพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ คือ (สุวทนา อารีพรรค, 2540)

1. วัยรุ่นตอนต้น จะยังไม่รับรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงเท่าใดนักเพราะยังอยู่ในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกันและยังมีบ้านเป็นศูนย์กลางของชีวิต
2. วัยรุ่นตอนกลางเริ่มสนใจเพศตรงข้าม มีอารมณ์หวนไหวและลังเล แม้ว่าวัยรุ่นระยะนี้จะสามารถกระทำกิจกรรมที่พ่อแม่ไม่ยอมรับแต่ก็ลังเลถ้าการกระทำนั้นต้องเสี่ยงต่อการถูกเพื่อน

คำหึงหรือแยกออกจากกลุ่ม การมีความรักกันอย่างเปิดเผยจะดำเนินไปช้า ๆ แรก ๆ กลุ่มวัยรุ่นชายและหญิงจะไปพบกันที่สาธารณะต่อมากลุ่มจะเล็กลงและแยกเป็นคู่ มีการกอดจูบลูบลำเพื่อสำรวจความรู้สึกของกันและกัน

3. วัยรุ่นตอนปลาย เป็นช่วงที่ใกล้ชิดเข้ามาสู่ความเป็นผู้ใหญ่จะเริ่มหันมาสนใจอนาคตของตนและมีความสามารถที่จะสนิทกับเพศตรงข้ามยอมรับขอบเขตของตนเองและยอมรับคำแนะนำจากผู้อื่น

นอกจากนี้ เด็กและเยาวชนในปัจจุบัน มีเสรีภาพในการแสวงหาความรู้และความสุขทางเพศในรูปแบบที่แตกต่างกันโดยพื้นที่ของอินเทอร์เน็ตซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงออกถึงตัวตนที่แท้จริงจริงในสังคม จึงทำให้ไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นใคร ซึ่งเรื่องรุนแรงต่าง ๆ เหล่านี้ ยากต่อการควบคุมและตรวจสอบได้ จึงก่อให้เกิดอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นอันตรายมากพอที่จะกำหนดเส้นทางอนาคตของเด็กและเยาวชนได้ ดังนั้นพ่อแม่หรือผู้ปกครองควรทำความเข้าใจอันตรายต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคแห่งความเจริญทางเทคโนโลยี เพื่อจะได้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวเองพร้อมกับตั้งรับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างชาญฉลาดเพื่อช่วยปกป้องและนำพาให้บุตรหลานเดินไปในทิศทางที่ถูกที่ควรอย่างไม่ไขว้เขว (โรจนศักดิ์ แสงศิริวิไล, 2553)

หากเด็กและเยาวชนไม่มีการรู้เท่าทันสื่ออินเทอร์เน็ตก็เสมือนขาดภูมิคุ้มกันที่อาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาได้ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตกลายเป็นแหล่งบ่มเพาะความรู้และตัวตนของเด็กและเยาวชน การขายบริการทางเพศและการเปลี่ยนคู่นอนเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางการสื่อสาร จึงนำเอาเทคโนโลยีที่นำสมัยมาใช้สื่อสารและรวมกลุ่มกันทำให้เด็กวัยรุ่นเกิดการขายบริการ และมีการแลกเปลี่ยนคู่นอนในลักษณะสวینگได้ง่าย ซึ่งในปัจจุบันนี้ ประเทศไทยมีเว็บไซต์เกี่ยวกับการติดต่อแลกเปลี่ยนคู่นอนนับสิบแห่ง และมีบางแห่งพัฒนารูปแบบไปสู่การจัดเก็บค่าสมาชิก จึงทำให้เรื่องที่เคยดำเนินการแบบลับ ๆ ไม่ลับอีกต่อไปและทำให้เด็กและเยาวชนไทยเข้าไปลองมีส่วนร่วมในรูปแบบดังกล่าวมากยิ่งขึ้น (“สวینگ”, 2553, 8 มีนาคม, 34)

ด้านผลกระทบจากพฤติกรรมการใช้สื่อที่ไม่เหมาะสม สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ได้ทำการสำรวจ เรื่อง “เด็กไทยใช้อินเทอร์เน็ตหา” พบว่า วัยรุ่นชาย ร้อยละ 38.8 นัดพบคนรู้จักผ่านอินเทอร์เน็ต ส่วนวัยรุ่นหญิงมีจำนวน ร้อยละ 22.4 ขณะที่วัยรุ่นชายร้อยละ 26.6 เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต ส่วนวัยรุ่นหญิงมีร้อยละ 8.2 อีกทั้งสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มเยาวชนกรณีศึกษาประชาชนทั่วไปอายุระหว่าง 15 - 24 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่าวัยรุ่นชายร้อยละ

20.8 และวัยรุ่นหญิง ร้อยละ 12.2 เคยประกาศหาคู่ทางอินเทอร์เน็ต ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตพบว่าเด็กและเยาวชน ร้อยละ 53.2 เคยดูสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต โดยมีผู้ที่เคยได้รับผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ตอันดับ 1 คือ การมีพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควร ร้อยละ 39.9 (“โพลชี”, 2550, 20 พฤศจิกายน)

จากสภาพการณ์ดังกล่าว ทำให้เห็นว่าปัญหาวัยรุ่นกับการมีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมถือเป็นปัญหาที่กำลังแพร่กระจายในสังคมไทย จากการใช้สื่อสังคมเป็นช่องทางสำคัญในการสื่อสารภาพลามกอนาจารมอมเมาเด็กและเยาวชนไปในทางที่ไม่เหมาะสม เรื่องทางเพศในประเทศไทยเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เพราะเป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกที่อยู่ในตัวบุคคลและเป็นเรื่องที่ไม่สามารถพูดอย่างเปิดเผยได้ในสังคม แต่เมื่อเรื่องเพศถูกนำมาใช้ในงานสื่อมวลชนซึ่งเผยแพร่สู่สาธารณชน ย่อมมีผลทั้งในด้านดีและด้านลบต่อสังคม เยาวชนถือเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ สื่อจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลในการกระตุ้นเร้าให้วัยรุ่นสนใจเรื่องเพศและกระตุ้นให้เกิดกำหนด เกิดความต้องการมีเพศสัมพันธ์ แม้กระทั่งโฆษณายังสื่อให้ผู้รับสารเกิดความต้องการทางเพศ ตัวอย่าง เช่น หนังสือพิมพ์บางฉบับลงภาพดาราดังชุดว่ายน้ำ หรือนุ่งน้อยห่มน้อย นิตยสารมีภาพโฆษณาที่สามารถกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่นได้ ซึ่งการเห็นด้วยตาจะส่งภาพไปยังสมองสั่งงานสู่ศูนย์ของอารมณ์และเกิดเป็นภาพต่อเนื่องหากมีการกระตุ้นมาเสริมก็จะเกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นได้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2550)

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (17) บัญญัติว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก” หมายความว่า วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปี โดยรูป เรื่อง หรือลักษณะสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจาร ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือรูปแบบอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุหรือสิ่งต่างๆ ข้างต้นที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นที่สามารถแสดงให้เห็นเข้าใจความหมายได้ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 132 / ตอนที่ 86 ก/ หน้า 84/8 กันยายน 2558)

พล.ต.ต.อรุณ เนตรบุตร อดีต ผบก.อก.บชน.กองบัญชาการตำรวจนครบาลได้ให้ความหมายสื่อลามก (Pornography) ไว้ว่า คือ วัตถุอันมีลักษณะที่ทำให้ผู้พบเห็นมีความรู้สึกทางกามารมณ์และความกำหนัดโดยมีลักษณะให้เห็นภาพอวัยวะสืบพันธุ์บางอย่างหรือกิจกรรมในกามารมณ์หรือการร่วมประเวณี (“เว็บลามก”, 2553, 1 กันยายน)

ดังนั้น สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต จึงหมายถึง สื่อที่มีเป้าหมายเพื่อตอบสนองและกระตุ้นอารมณ์ความต้องการทางเพศของผู้เสพสื่อโดยมีภาพโป๊เปลือยทั้งที่ได้รับความตอบแทนและ

ไม่ได้รับคำตอบแทนหรือถูกแอบถ่ายถูกนำมาเผยแพร่ทางเว็บไซต์ลามก ซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะที่ทุกคนสามารถแสวงหาข้อมูลได้ สาเหตุของการมีเว็บไซต์ลามกบนอินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมากเนื่องมาจากรายได้อันมหาศาลที่ได้จากธุรกิจลามกออนไลน์ ที่เก็บจากค่าสมาชิกการจำหน่ายสื่อลามกและอุปกรณ์ทางเพศการให้บริการดาวน์โหลดคลิปแบบจ่ายเงินและให้บริการห้องแชทเป็นต้น โดยเว็บไซต์ “ออนไลน์เอ็มบีเอ” (www.onlinemba.com) รายงานว่าอุตสาหกรรมสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตทั่วโลกมีมูลค่าต่อปี กว่า 4,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี หรือประมาณ 155,700 ล้านบาท (ศรีศักดิ์ จามรมาน, 2553) ดังนั้น จึงทำให้สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตจึงกลายเป็นอีกหนึ่งธุรกิจที่ได้รับความนิยมในการลงทุน เด็กวัยรุ่นและเยาวชนในสังคมไทยจึงตกอยู่ในภาวะที่น่าเป็นห่วงเนื่องจากผลของการเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกทุกเวลา ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนที่ยังขาดวิจารณญาณในการรับสื่อ โดยอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเล่นแบบจนกลายเป็นอาชญากรรมทางเพศ ซึ่งสามารถที่จะเป็นทั้งผู้ต้องหา และผู้ถูกกระทำในเวลาเดียวกัน โลกแห่งความรู้ จึงเต็มไปด้วยเว็บไซต์ลามก การล่อลวงทางเพศ และความรุนแรง ทำให้เด็กและเยาวชนอาจตกเป็นเหยื่อของสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตเหล่านี้ (ชินุฑา กัญจนจิตร และคณะ, 2548)

จากข้อมูลข้างต้น จึงสรุปได้ว่า สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่แอบแฝงความอันตรายให้กับเด็กและเยาวชนไทยอย่างไม่รู้ตัว โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นชาย อาจเป็นเพราะว่าเพศหญิงจะถูกเลี้ยงหรือถูกอบรมมาในเรื่องของความรักนวลสงวนตัวมากกว่าเพศชาย และอาจมีความเสียหายในเรื่องเพศมากกว่าเพศชาย จึงทำให้เพศหญิงเข้าไปเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าเพศชาย สำหรับพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มาจากความต้องการของเด็กเองเป็นส่วนใหญ่และมาจากเพื่อนมีส่วนกระตุ้นและเร่งเร้าให้เปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต ส่วนพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นส่วนใหญ่วัยรุ่นหรือเยาวชนไทยกำลังตกอยู่ในปัญหาของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน การเปลี่ยนคู่นอน การขายบริการทางเพศผ่านอินเทอร์เน็ต การโชว์โป๊เปลือยหรือมีเพศสัมพันธ์ผ่าน โปรแกรมแคมฟร็อกและการมีเพศสัมพันธ์แบบสวิงกิงตามลำดับ (สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์, 2553)

การรู้เท่าทันสื่อ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้ เพราะผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา คือ เยาวชนที่มีความเกี่ยวข้องกับ สื่อประเภทต่าง ๆ เป็นอย่างมากจากผลผลวิจัยเรื่อง การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีระดับการรู้เท่าทันสื่ออยู่ในระดับ 2 จาก 4 ระดับ กล่าวคือ นักเรียนยังไม่รู้เท่าทันสื่อหรือ

ถูกรอบงำโดยสื่อ (วิสาลักษณ์ สิริขันธ์, 2551) เด็กและเยาวชนไทยมีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ขาดไม่ได้ เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เด็กและเยาวชนไทยสามารถเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตได้ง่าย นอกจากนั้นอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่สามารถก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อเด็กและเยาวชนไทยในฐานะที่เป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ต เด็กและเยาวชนไทยที่ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตไปในทางที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ส่วนใหญ่มุ่งเน้นที่ความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งเล่นเกม แชท เปิดดูเว็บอนาจาร ตลอดจนดูหนัง ฟังเพลง อย่างไรก็ตามการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตก่อให้เกิดผลดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นหลัก ดังนั้น การจะให้เด็กใช้สื่ออินเทอร์เน็ตจึงเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ (บุบผา เมฆศรีทองคำและอรรษา สิงห์สง, 2552)

การรู้เท่าทันสื่อ จะช่วยให้สามารถรับรู้ เข้าใจ ประเมิน และสร้างสรรค์เนื้อหาสื่อโดยไม่ถูกรอบงำจากสื่อ รู้จักใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของตนเองและสังคม จึงเป็นสถานะที่เกิดจากความสามารถของบุคคลในการวิเคราะห์ความหมายของเนื้อหา ความ ประเมินคุณค่า เจตนาที่สื่อนำเสนอผ่านเทคนิควิธีการต่าง ๆ และเป็นการพัฒนาความคิดที่มีเป้าหมายสูงสุดคือการสร้างการรับรู้สื่ออย่างมีวิจารณญาณ สามารถแยกแยะความเห็นออกจากความจริง สามารถตัดสินใจในสิ่งที่สื่อเสนอได้อย่างเที่ยงตรง เป็นผู้รับสื่อที่มีพลังอำนาจและกระตือรือร้น คือไม่ยอมรับอิทธิพลสื่อโดยคุ้ยฉิวและไม่ตัดสินว่าสื่อเป็นอันตรายแต่เป็นผู้รับสื่อและใช้สื่อที่มีจุดยืนทางสังคม เข้าใจตนเอง เข้าใจสังคม เข้าใจสิ่งที่สื่อเสนอสามารถมีส่วนร่วมตอบโต้หรือแสดงความคิดเห็นต่อสื่อด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสมได้ (โตมร อภิวันทนการ, 2552)

แม้สื่อสังคมจะมีคุณค่าในฐานะเป็นโลกเสรีของการสื่อสาร และการแสดงความคิดเห็นแต่ในขณะเดียวกันก็แฝงไปด้วยมหันตภัยที่ร้ายกาจ ความก้าวหน้าของสื่ออย่างรวดเร็วนี้ อาจกลายเป็นปัญหาที่สะท้อนสังคมให้เห็นถึงพฤติกรรมเลียนแบบทางเพศ โดยเฉพาะสื่อเรื่องเพศที่ขี้ขลาด และอบายมุขต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบ ทั้งเว็บไซต์ลามก การติดสื่อสื่อสารในสื่อสังคม การสนทนาออนไลน์ การดาวน์โหลดรูปโป๊ คลิปโป๊ และการอ่านเรื่องราวทางเพศบนสื่อสังคม เนื่องจากวัยรุ่นพยายามจะพาตัวเองให้หลุดพ้นจากความเป็นเด็ก จึงสนองต่อความอยากรู้อยากเห็น ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นมากขึ้น อยากรู้จักความรัก ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และความรู้สึกซึ่งสิ่งต่าง ๆ ดังนั้น การเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศของวัยรุ่น จึงเป็นประตูเข้าสู่เรื่องราวทางเพศได้ สื่อสังคมสามารถเข้าถึง สื่อที่มีลักษณะที่ขี้ขลาดหรือกระตุ้นให้มีความรู้สึกทางอารมณ์ และความกำหนัดได้ เด็กและเยาวชนจึงอาจจะตกอยู่ในสถานะเสี่ยงจากการไม่รู้เท่าทันสื่อ และเกิดผลกระทบต่าง ๆ ตามมาได้ เช่น เกิดการเลียนแบบสื่อ และมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และอาจส่งผลไปถึงปัญหาสังคม อย่างเช่น การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันสมควร การทำแท้ง และการข่มขืนกระทำชำเรา รวมถึงอันตรายจากโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์ได้

จากสถิติการล่อลวงละเมิดทางเพศเด็กนักเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2556-2560 จากศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีนักเรียนที่ถูกครู/บุคลากรทางการศึกษาละเมิด รวม 53 ราย ดังนี้ พ.ศ.2556 จำนวน 21 ราย พ.ศ.2557 จำนวน 21 ราย พ.ศ. 2558 จำนวน 5 ราย พ.ศ.2559 จำนวน 12 ราย และพ.ศ. 2560 จำนวน 8 ราย แม้ว่าสถิติการถูกล่อลวงละเมิดทางเพศจะลดลงแต่ก็ไม่ควรเกิดขึ้น สาเหตุของการถูกล่อลวงละเมิดทางเพศในโรงเรียนเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงอำนาจ คือ การที่ครูใช้อำนาจความเป็นครู ซึ่งเป็นผู้ใหญ่กับศิษย์ที่เป็นผู้น้อย โดยให้ความยินยอมหรือปกปิดเรื่องราว อาศัยความไว้วางใจและความไร้เดียงสาของเด็กเพื่อหาโอกาสในการเข้าถึง ผลที่ตามมาคือ ทำให้ผู้ถูกละเมิดอับอาย กลัวไม่กล้าบอกผู้ปกครอง (6 ภัยทางเพศในสถานศึกษาถึงเวลาที่ต้องแก้ไข,2551) กรณีครูล่อลวงละเมิดทางเพศนักเรียน ไม่ได้มีเฉพาะครูชายลวนลามทางเพศนักเรียนหญิง ยังมีครูที่ถูกร้องเรียนลวนลามนักเรียนเพศเดียวกันด้วย นอกจากนี้ ส่วนใหญ่ครูที่ลวนลามเด็กมักจะเป็นครูวิชาที่ต้องมีความใกล้ชิดกับเด็กนอกเวลาเรียน อาทิ วิชาพลศึกษา นาฏศิลป์ และครูสอนคอมพิวเตอร์ เพราะเป็นวิชาที่ต้องมีการสัมผัสเนื้อตัวเด็ก ซึ่งการล่อลวงละเมิดทางเพศเกิดได้ทุกแห่ง ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จัดการศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพชั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ ทั้งไทยและสากลรวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัยและให้บริการทางวิชาการตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทะนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น โดยจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานวิชาชีพเฉพาะ ถึงระดับอุดมศึกษา มีส่วนราชการที่ในสังกัด จำนวน 18 แห่งทั่วประเทศ กรณีการล่อลวงละเมิดทางเพศเป็นปัญหาใหญ่อย่างหนึ่ง ที่เกิดขึ้นได้ทั้งในโรงเรียนระดับประถม มัธยม วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย โดยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้พบปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของครูสอนดนตรีพื้นบ้าน ปรากฏเป็นข่าวเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2561 ตำรวจชุดสืบสวน สภ.เมืองกาฬสินธุ์ นำหมายศาลกาฬสินธุ์ เลขที่ จ.231/2561 เข้าจับกุมตัวครูสอนดนตรีพื้นบ้าน ภายในบ้านพักเจ้าหน้าที่ภายในวิทยาลัยในข้อหาข่มขืนกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี ซึ่งมีใช้ภรรยาของตน ซึ่งผู้เสียหายคือนักเรียนหญิงชั้น ม.2 ของวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน จ.กาฬสินธุ์

จากสถานการณ์ดังกล่าวเห็นได้ว่าปัญหาการข่มขืนและลวนลามทางเพศในสถานศึกษา ส่งผลกระทบต่อตัวเด็กที่ถูกกระทำและครอบครัว โดยถือเป็นการทำร้ายจิตใจ ร่างกาย และสังคมเป็นอย่างมาก การถูกล่อลวงละเมิดเพศในเด็ก ไม่ว่าจะเป็นทั้งหญิงหรือชายก็มีสิทธิ์เกิดขึ้นได้ และจะพบได้ทั้งลักษณะที่รุนแรงและไม่รุนแรง ทั้งนี้สาเหตุของการล่อลวงละเมิด

ทางเพศส่วนหนึ่งมาจากการถูกระตุ้นจากสื่อ (เกมโป๊ หนังสือโป๊) ดังนั้น ทุกคนในสังคมต้องช่วยกันสอดส่องดูแล และแนะนำบุคคลใกล้ชิดไม่ให้มีพฤติกรรมเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม และฝึกเด็กให้หลีกเลี่ยงต่อสถานการณ์ล่อลวงละเมิดทางเพศ ซึ่งหากเด็กมีทักษะการเอาตัวรอดต่อสถานการณ์ดังกล่าว ก็จะทำให้รอดพ้นจากการถูกล่อลวงละเมิดทางเพศทุกรูปแบบได้ การศึกษาวิจัยเรื่อง “การรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ผู้วิจัยจึงมุ่งประเด็นศึกษาในกลุ่มเด็กวัยรุ่นซึ่งเป็นผู้ใช้สื่อสังคมที่เป็นทั้งผู้รับสื่อและผู้ส่งสาร โดยศึกษาถึงพฤติกรรม การใช้สื่อสังคมเรื่องเพศ การรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ ประกอบด้วย ความสามารถในการเข้าถึงสื่อสังคม การวิเคราะห์สื่อข้อความเนื้อหา การประเมินค่าเข้าใจผลกระทบ และการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมเรื่องเพศ เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมเรื่องเพศกับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งนี้ สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็กและเยาวชน สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ และใช้เป็นแนวทางป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการใช้สื่อสังคมเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศ รวมถึงพัฒนาการใช้สื่อสังคมอย่างสร้างสรรค์ เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้นักเรียนนักศึกษาให้เกิดความรู้ เกิดทักษะมีการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ รวมถึงสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุดพร้อมทั้งสามารถดำเนินชีวิตในแต่ละช่วงวัยได้อย่างปกติสุขและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพของสังคมต่อไปได้

2. ประเด็นปัญหาการวิจัย

- 2.1 นักเรียนนักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมเรื่องเพศอย่างไร
- 2.2 นักเรียนนักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศอย่างไร
- 2.3 ลักษณะทางประชากรของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ต่างกัน จะรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศแตกต่างกันหรือไม่
- 2.4 พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศหรือไม่

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.2 เพื่อศึกษาการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.3 เพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมเรื่องเพศกับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 ลักษณะทางประชากรของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลการเรียนรู้ รายได้ ลักษณะการพักอาศัย และสถานภาพของครอบครัว ที่แตกต่างกันมีการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศต่างกัน

4.2 พฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

5. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 **ลักษณะทางประชากร** หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่แตกต่างกันในด้านเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลการเรียนรู้ รายได้ ลักษณะการพักอาศัย และสถานภาพของครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

5.1.1 **เพศ** หมายถึง ลักษณะเฉพาะทางกายภาพของบุคคล อันได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

5.1.2 **อายุ** หมายถึง อายุของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

5.1.3 **ระดับชั้นเรียน** หมายถึง ระดับชั้นเรียนในปัจจุบันของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

5.1.4 ผลการเรียนรู้ หมายถึง เกรดเฉลี่ย/คะแนนโดยรวมที่แสดงระดับผลการเรียนเป็นรายบุคคล

5.1.5 รายได้ หมายถึง เงินที่ได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือการหารายได้ด้วยตนเองต่อเดือน

5.1.6 ลักษณะการพักอาศัย หมายถึง สถานที่พักหรือที่อยู่อาศัยของกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบัน ได้แก่ อยู่กับบิดามารดา อยู่หอพักตามลำพัง อยู่หอพักกับเพื่อน อาศัยอยู่กับญาติ และอยู่หอพักในวิทยาลัย

5.1.7 สถานภาพของครอบครัว หมายถึง สถานภาพของบิดามารดาของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาหย่าร้าง/แยกกันอยู่ บิดาหรือมารดาเสียชีวิต

5.2 พฤติกรรมการใช้สื่อสังคม หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนนักศึกษาเปิดรับข่าวสารทั่วไปหรือเนื้อหาทางเพศ สื่อลามกอนาจารบนสื่อสังคม โดยแบ่งออกเป็น

5.2.1 การเปิดรับข่าวสารบนสื่อสังคม หมายถึง ลักษณะการใช้สื่อสังคมของนักเรียนนักศึกษาในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารทั่วไป/ข่าวหรือเหตุการณ์ประจำวัน, ข้อมูลสาระความรู้, ข้อมูลสินค้า-บริการ, เล่นเกม, การรับชมภาพยนตร์/ฟังเพลง เป็นต้น โดยเป็นการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อสังคม 5 สื่อ ได้แก่ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ อินสตาแกรม ยูทูบ และไลน์ ประกอบด้วย ความถี่ ช่วงเวลา ระยะเวลาที่ใช้ เนื้อหา รูปแบบ และวัตถุประสงค์ในการเข้าใช้สื่อสังคม

5.2.2 การเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศบนสื่อสังคม หมายถึง ลักษณะการใช้สื่อสังคมของนักเรียนนักศึกษาในการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศบนสื่อสังคมในรูปแบบของข้อความ รูปภาพ เสียงและคลิปวิดีโอ ประกอบด้วย ความถี่ ระยะเวลาที่เปิดรับ รูปแบบเนื้อหาทางเพศซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของคำพูด ข้อความ ตัวอักษร ภาพ เสียง ท่าทาง หรือกิริยาอาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศบนสื่อสังคม ได้แก่ การดูรูปภาพโป๊เปลือย ดูคลิปโป๊/หนังโป๊ การดาวน์โหลด การแชร์หรือส่งต่อ สนทนาเรื่องเพศอ่านการ์ตูนลามก อ่านเรื่องราวประสบการณ์ทางเพศ การหาคู่ผ่านสื่อสังคม ถ่ายทอดสดผ่านสื่อในลักษณะลามกอนาจาร รวมถึง การเล่นเกมลามกออนไลน์

5.2.3 เรื่องเพศ หมายถึง เนื้อหาเรื่องเพศบนสื่อสังคมที่มีการปรากฏเรื่องราวเกี่ยวข้องกับเพศหรือสื่อลามกอนาจารที่ปรากฏบนสื่อสังคม หมายความว่า วัตถุหรือสิ่งแสดงให้รู้หรือเห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกิน 18 ปี โดยรูป เรื่อง หรือลักษณะสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจารไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แอบบันทึกเสียงแอบบันทึกภาพ หรือในรูปแบบอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันและให้หมายความรวมถึงวัตถุต่าง ๆ ข้างต้นที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์ หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถแสดงผลหรือเข้าใจได้

5.2.4 สื่อสังคม หมายถึง สื่อที่ผู้ใช้สามารถเป็นผู้ผลิตและสร้างเนื้อหาเพื่อทำการส่งต่อ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างสังคม ผ่านเว็บไซต์เครือข่ายสังคม โดยมุ่งเน้นศึกษาสื่อสังคม 5 สื่อ ได้แก่ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ยูทูบ อิน스타그램 และไลน์

1) **เฟซบุ๊ก (Facebook)** หมายถึง เว็บไซต์เครือข่ายสังคมประเภทหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนนักศึกษา สามารถติดต่อสื่อสารและร่วมทำกิจกรรมกับผู้ใช้ Face book คนอื่น ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นการตั้งประเด็นถามตอบในเรื่องที่สนใจ การโพสต์รูปภาพ โพสต์คลิปวิดีโอ เขียนบทความหรือบล็อกแชทคุยกันแบบสด ๆ เล่นเกมส์แบบเป็นกลุ่ม (เป็นที่นิยมกันอย่างมาก) และยังสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ ผ่านแอปพลิเคชันเสริม (Applications) ที่มีอยู่อย่างมากมายซึ่งมีการพัฒนาเพิ่มเติมอยู่เรื่อย ๆ

2) **ทวิตเตอร์ (Twitter)** หมายถึง บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์จำพวกไมโครบล็อกโดยผู้ใช้สามารถส่งข้อความยาวไม่เกิน 280 ตัวอักษรว่าตนเองกำลังทำอะไรอยู่ โดยเรียกการส่งข้อความนี้ว่า ทวิต ซึ่งเป็นเว็บไซต์สำหรับการส่งบริการข้อความสั้นบนอินเทอร์เน็ต ที่นักเรียนนักศึกษาสามารถเปิดใช้งานการส่งทวิต ด้วยการส่งบริการข้อความสั้น (SMS) บนโปรแกรมประยุกต์และในโทรศัพท์มือถือหรือสมาร์ทโฟน

3) **ยูทูบ (YouTube)** หมายถึง เว็บไซต์แลกเปลี่ยนภาพวิดีโอที่นักเรียนนักศึกษา สามารถอัปโหลดภาพวิดีโอเข้าไปเปิดดูภาพวิดีโอที่มีอยู่และแบ่งภาพวิดีโอเหล่านี้ให้คนอื่นดูได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

4) **อิน스타그램 (Instagram)** หมายถึง สื่อสังคมการแบ่งปันภาพถ่าย (Social Photo Sharing) มีระบบ Followers และ Following ทำให้นักเรียนนักศึกษาสามารถเลือกติดตามชมรูปภาพ ความเคลื่อนไหวการใช้งานของเพื่อน ๆ ที่ใช้งานแอปพลิเคชันหากถูกใจชอบรูปภาพไหน สามารถกด Like รวมไปถึง Comment รูปภาพนั้นได้

5) **ไลน์ (Line)** หมายถึง แอปพลิเคชันให้บริการ Messaging รวมกับ Voice Over IP นักเรียนนักศึกษาสามารถสร้างกลุ่มแชท ส่งข้อความ ภาพ คลิปวิดีโอหรือจะพูดคุยโทรศัพท์แบบเสียงก็ได้ โดยข้อมูลที่ถูกส่งขึ้นไปนั้นฟรีทั้งหมดสามารถโพสต์ข้อความบ่งบอกสเตตัสรูปภาพ คลิปวิดีโอและพิกัดโดยมีจุดเด่นที่การแสดงอารมณ์ด้วยสติ๊กเกอร์

5.3 การรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนนักศึกษา ในการเข้าถึงสื่อสังคม วิเคราะห์ประเมินสื่อสังคม สร้างสรรค์สื่อสังคมในเรื่องเพศได้ โดยไม่ถูกรบกวน รู้จักใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของตนเองและสังคม รวมถึงการที่นักเรียนนักศึกษารับรู้เข้าใจตนเองและผู้อื่นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของช่วงวัย ยอมรับความหลากหลายของวิถีชีวิตเรื่องเพศและสัมพันธ์ภาพทางเพศ

เรียนรู้เรื่องเพศอย่างเหมาะสมเลือกรับสื่อข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างมี วิจารณ์ญาณรวมถึงปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง ประกอบด้วย

5.3.1 การเข้าถึงสื่อสังคมเรื่องเพศ หมายถึง การได้รับสื่อประเภทต่าง ๆ ได้อย่าง เต็มที่และรวดเร็วสามารถรับรู้และเข้าใจเนื้อหาของสื่อประเภทต่าง ๆ ได้อย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งทำความเข้าใจความหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอ่านเนื้อหาจากสื่อเหล่านั้น ๆ และทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ จดจำและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ สัญลักษณ์ และเทคนิคที่ใช้ในการ สื่อสาร พัฒนากลยุทธ์เพื่อหาที่มาของข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่หลากหลายและเลือกคัดกรองข้อมูล ประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

5.3.2 การวิเคราะห์สื่อสังคมเรื่องเพศ หมายถึง การตีความเนื้อหาสื่อตาม องค์ประกอบและแบบฟอร์มของสื่อแต่ละประเภทว่าสิ่งที่สื่อนำเสนอโน้มน้าวส่งผลกระทบอะไรบ้าง ต่อสังคม โดยใช้พื้นฐานความรู้เดิมและประสบการณ์ในการคาดการณ์ถึงผลที่จะเกิดขึ้น โดยอาจ ใช้วิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบ การแยกองค์ประกอบย่อยต่าง ๆ หรือการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเหตุ และผลการทำความเข้าใจเนื้อหาบริบทที่ต้องการสื่อ เช่น ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อทำนายผลที่จะเกิด ตีความเนื้อหาโดยใช้หลักการวิเคราะห์พื้นฐาน ใช้กลวิธีต่าง ๆ ได้แก่การ เปรียบเทียบ/หาความแตกต่าง/ข้อเท็จจริง/ความคิดเห็น เหตุและผล การลำดับความสำคัญ ใช้ความรู้ เป็นพื้นฐานของการสร้างสรรค์และตีความหมาย

5.3.3 การประเมินสื่อสังคมเรื่องเพศ เป็นผลจากการวิเคราะห์สื่อที่ผ่านมาทำให้ สามารถที่จะประเมินคุณภาพของเนื้อหาที่มีคุณค่าต่อผู้รับสารมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปใช้ ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้รับสารในด้านใดได้บ้าง คุณค่าที่เกิดขึ้นเป็นคุณค่าที่เกิดขึ้นทางใจ อารมณ์ ความรู้สึก หรือมีคุณค่าทางศีลธรรม จรรยาบรรณ สังคม วัฒนธรรมหรือประเพณี ความสามารถในการประเมินเนื้อหา โดยสร้างความเกี่ยวข้องของเนื้อหา กับประสบการณ์พร้อมเสนอความเห็น ในแง่มุมที่หลากหลาย

5.3.4 การสร้างสรรค์สื่อสังคมเรื่องเพศ หมายถึง การเรียนรู้สื่อรวมถึงการพัฒนา ทักษะ การสร้างสื่อในแบบฉบับของตนเองขึ้นมาเมื่อ มีความรู้ความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ ประเมินค่าสื่อได้อย่างถ่องแท้แล้ว จะต้องวางแผน เขียนบท ค้นคว้าข้อมูลเนื้อหา มาประกอบ ความสามารถในการสร้างสรรค์ (หรือสื่อสาร) เนื้อหาโดยการเขียนบรรยายความคิดใช้คำศัพท์ เสียง หรือการสร้างภาพให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย ซึ่งมีวิธีการสร้างสื่อ แบบสร้างสรรค์ โดยใช้ประโยชน์จากวางแผน เรียบเรียง และแก้ไข ใช้ภาษาเขียนและภาษาพูดอย่าง มีประสิทธิภาพ สร้างสรรค์และเลือกภาพอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการวาง โครงสร้างของเนื้อหา

5.4 นักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หมายถึง นักเรียนนักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ในระดับพื้นฐาน (ม.1-ม.6) และวิทยาลัยช่างศิลป์ ในระดับอาชีวศึกษา(ปวช,ปวส)

6. ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัย

- 6.1 ได้ข้อมูลพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 6.2 ได้ข้อมูลการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 6.3 สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็กและเยาวชนสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศและเป็นแนวทางป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้สื่อสังคมของวัยรุ่นได้

